

Буковец – 1. Тв., СЗ 11, горист връх по билото на Елено-Твърдишката планина; 2. Тв., СЗ 10,5, поляна с туристическа хижа край букова гора, южно от връх Буковец.

Букурка – Ич., СЗ 0,3, извор, след това чешма в *Букурев дол*.

Букурев дол – Из., СЗ 0,4, дол с чешма *Букурка*.

Булавара – Реч., Ю 2, равно, обработваема земя. По предание: място на старото село.

Булаварда – Ш., СИ 4,5. по-широко място край Беленска река. Вероятно метафорично от *булевард* ‘широва улица’, от фр. през рум. (БЕР I 1971: 89).

Булаваря – Сел., Ю 2, малко поле между пива и градини. Вер. метафорично от *булевард* (вж.) (СРТ).

Булукчà – 1. Г.Ч., СЗ 4; 2. Сел., СЗ, горист рид с ниви.

бунàр – според местното тълкуване: ‘кладенец’. От тур. диал. *bunar*, успоредно на книжовното *pinar* – със същото значение (БЕР I 1971: 90). – Алмà ~, Ајн ~, Батаклъ ~, Буюк ~, Генгèн ~, Гергèн ~, Гергин ~, Гьорèн ~, Гюмèн ~, Генчели ~, Генчèм ~, Гюрèн ~, Дембèл ~, Дермèн ~, Динèк ~, Дирмèн ~, Дован ~, Домùз ~, Дуван ~, Елин ~, Илан ~, Ишè ~, Каðè ~, Казалджик ~, Каик ~, Каин ~, Капъклан ~, Караач ~, Къзълджик ~, Каюв ~, Кез ~, Кей ~, Кенàр ~, Клисè ~, Коджà ~, Козъбаку ~, Кокарджà ~, Кум ~, Кьор ~, Коз ~, Лападжий ~, Маташин ~, Махмуд ~, Мезàр ~, Мехмèд ~, Ортà ~, Пелит ~, Под кейнà ~, Пъндàр ~, Салмà ~, Седи ~, Сефèр ~, Сайнà ~, Симеонов ~, Соук ~, Сътмà ~, Таш ~, Тахтаглъ ~, Фатмà ~, Фандèк ~, Хайдут ~, Харами ~, Чакðè ~, Чанан ~, Чанак ~ – тепеси, Ченгене ~, Чобан ~, Чалъ – тепеси, Чатмà ~, Шелè ~, Шех ~.

Бунàр авèц – Стр.

Бунàр алчàк – 1. Бл., СЗ 2, поляна с кладенец в м. Алчака; 2. Ков., от съд. док.; 3. Б., ЮИ 1,5, кладенец, ниви и път (СРТ).

Бунàр башì – 1. Нов., ЮИ 1,5, поляна с кладенец; 2. Сред. С, 0,5.

Бунàрджиците – Ор., от рум. вл., неуст.

Бурàнското мешè – Ш., И 3.

Бургàско шосè – Сл., ЮИ, шосето за *Бургас*. ДИ: *Карнобатско шосе*.

Бурѝшка могѝла – от запис, 1984 г.

Бурмàч – Ж.б., Ю 2, хълмиста каменлива местност с път, който лъкатуши, от тур. глагол *bırmak* ‘извивам, извъртам’.

Бурсùшки дràки – Б., С 2.

бурùн – в местното тълкуване: издаден напред рид, нос (геогр.). От тур. *bırın* ‘нос’. – Арнаут ~, Ајн ~, Ајч ~, Аилъ ~, Батаклъ ~, Бей ~, Бозалък ~, Бьорджи ~, Девè ~, Дибèн ~, Дован ~, Доган ~, Индже ~, Йон ~, Каилъ ~, Калан ~, КараЬ ~, Клисè ~, Коджà ~, Колà ~, Куйлà ~, Мешелъ ~, Ортà ~, Оргуклù ~, Ташиладжà ~, Тилкù ~, Харман ~, Хашлà ~, Чак ~, Чатмà ~, Чиплик ~.

Бурùна – Г., СЗ 2,2.

Бурунджùк – Г. Ал.

Бурùните – Г. Ал., С, няколко рида.

Бучùкови крùши – Ж.в., З 4, ниви с крушови дървета, от ПИ *Бучука*.